

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vlada in Slovenci.

—!— Pri odpreti kranjskega deželnega zbora dné 8. t. m. je dejal deželni predsednik kranjski, g. Winkler, v svojem govoru „da mora na mesto zdanje ostrosti mej strankami stopiti preje ali pozneje zmernost, kajti nazadnje mora vendar le postava obveljati in pravica imeti svojo zmago, kar ravno cesarska vlada namerava.“ Te besede, govornice z vladnega mesta, napolniti so morale z radostjo srca mirnih poštenih rodoljubov, ki so se doslej zaman borili, da obvelja postava in da narod slovenski zadobi one pravice, ki mu gredo baš po postavah. Te besede cesarjevega namestnika na Kranjskem je slišal tudi narod slovenski, one so mu svetli žarek upanja, da se zdaj okonča ono teptanje njegovih pravic, katero se je pod minolimi „ustavovernimi“ vladami tako obrtski tiralo. Pravica mora obveljati! G. Winklerjeve besede dajejo nam Slovincem dobro upanje; iz njih posnemamo, da je vlada uvidela, da so Slovenci potrpljivi in požrtvovalni narodič, katerim so se do danes nalagala samo bremena, a so se jim še celo čisto njih naravne politične pravice kratile in da hoče vlada zato zdaj Slovincem pomagati. Mi vidimo, da vlada ima dobro voljo, in upamo, da svojo voljo v dejanjih pokaže. Glede rabljenja slovenskega jezika po sodnijah in političnih uradih imamo stare vladne naredbe, ki nam vsaj malo jezikovnih pravic puščajo. A kdo izmed uradnikov se je na takšne naredbe oziral, kdo jih štoval? Vlada je ukazovala, uradništvo pa je njene ukaze preziralo. Mi na priliko smo v kratkem omenjali takih vladnih ukazov, ki so ostali samo na papirji, ker jih strankarsko

uradništvo nij sankcioniralo. Da število teh ukazov v spominu svojih protivnikov dopolnimo, omenjamo denes še sledeče naredbe finančnega predsedništva kranjskega:

Št. 556/praes.

„C. kr. lokalnej davkovske komisiji v Ljubljani, c. kr. finančnim komisarjem pri c. kr. okrajnih glavarstvih na Kranjskem in vsem c. kr. davkarjem na Kranjskem.

Z nova je izvedelo tukajšnje deželno predsedništvo, da imajo nekateri sem pripadajoči davkovski uradi in organi še zmirom navado v pismenem občenji s strankami, ki razumejo samo kranjski, posluževati se nemščine, posebno da izdajajo nemški celo kratke odloke, pozivnice, plačilne ukaze itd., in da tako delajo celo s takimi občinami, katerih uloge so samo slovenske.

Priznati se mora, da tako postopanje nij samo naravnost nasprotno postoječim in določnim predpisom, nego da je to podobno mrženju uradujočih oseb do deželnega jezika, katero pa more mej stanovništvom prozvati opravičeno nevoljo.

Določba o rabljenji slovenskega jezika v uradnem občenji s takimi strankami, ki so zmožni kranjskega jezika, naslanja se na vsem državljanom brez razlike narodnosti ustavno pristoječo zagotovljeno ravnopravnost pred zakonom, ki se ozira tudi na materinski jezik, zarad česar se mora zadovoljiti dotičnim pravičnim zahtevanjem stanovništva.

Zategadelj se vsem sem spadajočim c. kr. davkovskim oblastnijam, uradom in organom nalaga, da se trudijo brez pogojno, brez izjemno in popolnem resno s strankami,

razumečimi samo slovenščino, uradno občeovati ustmeno in pismeno jedino le v tem jeziku.

Posebno c. kr. davkovskim uradom se zato ukazuje, da v davkovske knjižice strank, razumečih samo slovenščino, pri prvem vplačanju davka za gotovo zapišejo pod nemški naslov jednako slovensko imenovanje.

C. kr. finančno vodstvo, bode se pri vsakej priliki, posebno ako stranke, ki imajo tukaj v raznih zadevah čestokrat posla, soboj prineso svoje plačilne knjižice, prepričalo, je-li se ravnalo po tem posebnem ukazu.

Kdor se ne bode ravnal po tej naredbi, kaznoval se bode kot v službi nepokoren disciplinarnim potom.

Ta ukaz morajo v vsakem uradu, kateremu doide, podpisati vsi sem pristoječi individui, potem pa v uradu **pribiti na tako mesto, ki se lahko opazi in lahko do njega pride**, sem pa se mora poslati potrditev, da se je ta ukaz sprejelo.

C. kr. predsedništvo finančnega vodstva.

V Ljubljani dné 24. julija 1870.

Cesar na potovanji.

Iz Kraljevega gradca je odpotoval cesar v četrtek ob dveh zjutraj, ter je ob 6. dospel v Prerov. Ogleđavši si tamošnje in rokitnisko divizijo je odšel v Granico, kamor je došel ob 8. zjutraj. Po cesti od kolođvora v bogato z zastavami okrašeno mesto so v vrstah stali: požarna straža, veterani, okolo tisoč rudokopov in šolska mladina. Župan je cesarja primerno pozdravil, a cesar je zahvaljujoč se rekel, da ga je popolnem iznenadil takšen sprejem, kažoč veliko veselje stanovništva o njega prihodu. Pri cerkvi je vla-

Listek.

Dr. J. R. Razlag — človekoljub.

(Dalje.)

Andrejčkov Jože (Podmilščak) nij bil pisatelj prvega reda, ali takšnih podlostij, kakeršne se pišo še sedaj v Slovenih, nij pisal bistroglavi, dasi premalo slovstveno naobraženi „Jože“ nigdar! Njega časih res prav okorno skrpućane pisateljske proizvode je preprosto ljudstvo z veseljem čitalo, konči brez kvare, vender, če tudi je živ imel nekako „slavo“, ko so ga deli v grob pri sv. Krištofi zadušilo se je s trdimi grudami, katere so zakrile njega krsto, vse sočutje slovenskega rodú za tega plodovitega pisatelja, in danes bi se ne znal kraj, kamor so ga položili, da mu nij dr. Razlag sam napravil na svoje troške kamenite ploče, katero ohraniti bodi skrb drugim ljudém. —

O gróbi Podmilščakovem je dr. Razlag skrbel celó pred svojim odhodom iz Ljubljane 1875. l., pišoč mi dné 11. avgusta t. l. poleg družega:

„Na Podmilščakovej gomili se naj le vtrdi mala ploča in bodem jaz uže plačal, kar mi naznanite, da je trebé. Za cvetlice moramo malo počakati, dókler mine najhujša vročina. Srčno vas pozdravlja vaš iskreni prijatelj

Dr. Razlag.“

Nij li to dokaz v istini blazega srca, izlasti če pomislimo, da je tedaj dr. Razlag imel obilo opraviti ne le s svojo selitvijo, nego tudi sicer z dolžnostimi svojega poziva?

Pri slovesi mi je naročal, naj mu „često pišem“, obetal, da se zopet vidiva itd. Žal, da nij móči vsegar človeku storiti, kar obljubi!

Otišel je dr. Razlag v Bréžice; malokomu je njega odhod v tistih dnéh napravil toliko tožnost, kakor meni.

Pisma pisati je težavno, celó dolgočasno opravilo. Petöfi je dejal nekóč pri slovesi jednemu svojih prijateljev: „Čuj, dolgopetec, nikar mi ne piši, anti znaš, kakó nerad odgovarjam, kajti nij je opasnejše stvari od pisem. Če umrè človek sloveč, — črevljar, katerega si kedaj prosil, naj potrpi za plačilo, objavi kak tvoj list in bralci, imejoči na desnici tvoja dela, na levici takšne „páberke“ in ne umejoči tvojih razmer v življenji, zgnetó iz takšnih protislovij tvojo podobo, da se smili Bogú . . .“ Temu se nekoliko ne dá oprekati; vender imajo po Lewesovih besedah bašti pisma svojo posebno ceno, izlasti, ako nijso pisana „cum studio“.

Dr. Razlag nij bil prijatelj pisanju, zatorej tudi jaz nemam nego tri pisma njega rôle, in neka naobražena dama, katerej je dr. Razlag zaradi oddaljenosti češče dopisaval, izročila mi je po mojej prošnji nekoliko odlomkov iz njega pisem, kateri se v na-

darja pozdravil dekan Drahotuš, izrekajoč mu v imenu duhovenstva polno vernost in udanost. Cesar je zahvaljeval se dejal, da upa, da bode duhovenstvo delovalo na to, da se tudi v prebivalstvu ohrani jednako mišljenje.

V Granici je bila ob 3. velika pojedina, potem se je cesar ob 5. popoldne odpeljal v Brno. Po vseh postajah je bil presvitli vladar z navdušenimi „slava“-klici sprejet. Ob 8. je prišel v Brno, kjer so ga na kolodvoru sprejeli najvišji ondodni dostojanstveniki, razen ces. namestnika in vojaškega deželnega zapovednika, katera sta ga bila že šla pozdravljati v Prerov. Ko je dvorni vlak prispel na brnski kolodvor, je godba začela igrati cesarsko pesen in obilo zbrano ljudstvo je gromovito klicalo „slava“. Cesar se je zahvaljeval vsestranski in se je potem mej vrstami raznih ob cesti v red postavljenih družb in društev počasi peljal v namestniško palačo. Ves čas so odmevali burni „slava“-klici. Ko se je cesar prikazal na balkonu namestniške palače, so razna društva mimo defilirala z muziko. Vreme je bilo ta dan krasno, redkej slavnosti primerno.

Mestnim nemčevalnim očetom brnskimi pak je bila ta dan posebna skrb, da bi preveč preprostega naroda ne privrelo v mesto. Hoteli so namreč Brnu utisniti nemšk značaj. V tovarnah so zagrizeni nemčurski agitatorji ukazali svojim delavcem — da si ti večinom ne umejo ni besedice nemški — klicati cesarju „hoch“, najbrž da bi se „slava“-klici toli ne čuli. Za avdijenco pri cesarju, katera je bila napovedana za soboto dné 12. t. m., se je oglašilo preko tisoč oseb, vendar bode samo 300 dovoljeno zaslišanje. Češki listi zagotavljajo, da se je tudi vse potrebno že storilo, da izve njega veličanstvo, kako razžaljivo-prezirno se je ravnalo s cesarskemu prestolu avstrijskemu in njega presvetlej vladarske obitelji vedno verno udanim slovanskim prebivalstvom brnskimi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. junija.

Cesar se je v svojeročnem pismu, poslanem ces. namestniku Weberu, zahvalil najtoplejše prebivalstvu češkemu, osobito praškemu, za vsestranske dokaze lojalnosti, pravega patrijotičnega navdušenja in srčne ljubezni, ter izrazil prepričanje, da tudi vselej v bodočnosti najde prebivalstvo češko zbrano okolo prestola.

tančnejše poznavanje njega značaja meni vidijo toli važni, da jih z veseljem in ponosom dodám svojemu spisu.

Naj beró čestitelji dr. Razlagovi najprej pisma meni pisana.

Prvo pismo slóve:

„Čestiti prijatelj!

Poslane reči bodem pregledal, zatorej mi jih za nekoliko dnj pustite.

Miránovo podobo*) bodem rad vzel, vendar še rajši bi imel sliko na platni po fotografiji napravljeno, kakor mi je Franke izdelal Tomanovo, samó do prs in malo večjo.

Za brata moramo kaj izduhtati do prihodnje jeseni.

Lepó vas pozdravlja vaš udani prijatelj

Dr. Razlag.

V Ljubljani 18. februarja 1873.“

*) Tedaj sem jaz bil naročil svojemu prijatelju akad. kiparju Fr. Zajcu napraviti Miránovo dopraje od mavca in sem dr. Razlagu to naznanil.

Deželni zbori so prenehali svoja posvetovanja, da odseki pripravijo delo za kasnejša posvetovanja. V češkem deželnem zboru se je prvič prečitala vladna predloga o preuredbi deželnozborskega volilnega reda. Za to predlogo volila se je komisija 21erih in sicer: iz velikega posestva grof Mannsfeld, knez Schönburg, grof L Salm, grof Oswald Thun, Poche, dr. Weiss in Mlady; iz poslancev za mesta; Herbst, Plener, Bareuther, Raudnitz, Waldert, Rosenauer, Hallwich; iz poslancev za kmetske občine: Rieger, Zeithammer, Jeržabek, Matuš, Korzan, Kajzelj, Scholz. Predsednik je grof Mannsfeld, namestnik njega Rieger; zapisnikarja: Korzan in Mlady. Kar „ustavoverci“ v državnem zboru niso mogli na dnevni red spraviti, ministersko jezikovno naredbo, to hočejo v češkem deželnem zboru.

Pri otvorjenji dalmatinskega deželnega zbora je govoril baron Rodić in hvalil požrtvovalnost Dalmatincev o času zasedanja Bosne in Hercegovine. Vlada je skrbelo od onega časa, ko je zadnjikrat deželni zbor zbroval, za primerno vzgojo v šolah; ona je ukazala, da se ima v učiteljskih pripravniških uvesti srbsko-hrvatski učni jezik, in tako je ustregla željam deželnega zbora. Isto tako je ukazala, da se kot učni jezik uvede srbsko-hrvatski v Spljetske srednje šole.

Ustavovorni nemški sodniki na Češkem se ustavljajo zoper izvršenje ministerske jezikovne postave za Češko in Moravsko. V Hebu na Češkem okrajna sodnija neče sprejemati čeških tožeb; baš tako se je zoper ministersko jezikovno naredbo postavilo po robu trgovinsko sodišče v Češke Lipici. Kaj odgovori Taaffe na to? „Politik“ konstatuje, da samo beški centralistiški listi ščujejo nemško stanovništvo na Češkem. Tem židovskim nemškim listom je strah pred vladno predlogo o premembni volilnega reda na Češkem tako pretresel vse ude, da zdaj kar na eno sapo zahtevajo deljenja češke kraljevine mej Nemce in Čehe. „Politik“ pa čisto prav odovarja na to, da bi to, ako bi se Nemcem na Češkem dalo avtonomijo, veljalo za Trentino v severnem delu Avstrije.

Vnanje države.

Ako „P. C.“ prav poroča, pripravljajo se **Bolgari** za združenje z vzhodno Rumelijo. V Šumli so nakopičili veliko streljiva, a v vzhodno Rumelijo pošiljajo orožja in streljiva, da se razdeljuje mej tamošnje stanovništvo. Trdi se, da bodo Bolgari stopili v akcijo, kakor hitro se v Berlinu zbere evropska konferenca.

Angleško ministerstvo za naselbine je izdalo plavo knjigo o južnej Afriki; v njej se nahaja depeša lord Kimberleyja, katera nalaga angleški vladi na Capu, da se mora vsakemu razširjenju britskega gospodarstva v izgovorom da se naselniki in domači rodovi prepirajo, izogibati, da mora biti z neodvisnimi rodovi v prijateljstvu, in se v njih zadeve ne sme

vmešavati, razen če je treba zavolj mejá in miru.

Komisija **pruskega** deželnega zbora, katerej se je izročila Bismarkova nova cerkven. predloga, je pri končnem glasovanji dné 10. t. m. ves načrt postave zavrгла s 13 zoper 8 glasóv.

Dopisi.

Iz Novega mesta 9. junija. [Izviren dopis.] V nedeljo dné 6. t. m. se je po póludne v okolici novomeške vsula strašna toča, katera se le dné 19. julija 1873 padlej, silnej toči primerjati sme. Take toče niso še videli ljudje; velika je bila kot kokošja jajca in padala je v tolikem številu, da so bila tla v nekoliko minutah vsa z ledom pokrita.

Na mestnem griči je padlo prvo zrno toče, kakor sem opazoval ob pólú jedne ure, a potem je bila skoraj neprestano do 12 ure 58 minut, dakle celih 27, minut v katerem časi nij prav nič deževalo. K sreči je veter precej miroval, ker je hudi severozahodni vihar nekoliko časa pred točo prenehal; ker škoda bi še večja bila, kakor ona dné 19. julija 1873, da je toča tako gosto padala, kot je bila debela. Potem bi ne bil še sled ostal od nobedne trte.

Huda ura je bolj ali manj oškodila 14 dačnih občin dačnega okraja novomeškega, namreč občine: Dol, Golobinjek, Górenja straža, Prečna, Beršlin, Daljni vrh, Židanja vas, Črešnjice, Sv. Peter, Herinja vas, Žalovice, Družinska vas in Tomažja vas.

Zavoljo svojih dobrih vin sloveča Trška gora je tako popolnem uničena, kakor leta 1873; v vinskih goricah Vinji vrh pri Belej cerkvi, Nova straža in Nova gora poleg Prečne je škode od 50% do 100%.

Ozimina, ki uže dolgo nij bila takó lepa, kakor letos, je popolnem končana, in sedanja škoda je gledé poljskih pridelkov še bolj občutljiva, nego je bila dné 19. julija 1873 l., ker takrat so ozimino, seno in deteljo uže spravili, v tem ko je sedaj vse uničeno in nobene hrane za ljudi nij, še celo solate ne, in tudi semena za prihodnjo zimsko sejo ne.

Nepremožni obilo z otroci obdarovani posestniki in kupčevalci, kateri so uže od zime živež kupovati morali, so veselim upanjem na svojih često tudi v najem vzetih njivah gledali zoreti ječmen; mnogi so si upajoči imeti dobro trgateg, za kupovanje živeža denar izposodili — vsi ti zdaj trpe glad, in ga trpeti morajo, ker njegove majhene zaloge bodo sko-

Drugemu slóve vsebina:

„Ljubi prijatelj!

Priloženo vam pošiljam 2. zvezek knjige, katera vam je po všeči in ki vam bode večkrat čas kratila in nove misli vzbujala. Veselilo me bode, ako se tudi mene spominjate pri čitanji te knjige in me ohranite v blagem spomini.

Jaz sem pri svojih posestvih dobre volje ter imam obilo dela, da mi ne more biti dolg čas, tudi mi bode večkrat prilika dana, rabiti svojo knjižnico in se dušno razveseljovati. Ljubljanski nevedneži pa si bodo morali kóga družega izbrati za javno obiranje, ker jim je to delo ljubše, kakor pa kaj temeljitega se učiti.

Veselilo me bode, ako mi večkrat pišete in kadar bodem kaj več časa imel, vam bodem tudi rad odpisával; sedaj pa še ne zamerite, ako vam kateri odpis dolžan ostanem.

G. A. sem 1. septembra v priporočenem pismu . . . gold. poslal, pa ne vém, ali jih je tudi prejel. Pismo je morálo priti v vojaško

pisárno. Naznanite mi prilično, kje se sedaj nahaja.

Presrčno vas pozdravlja

vaš

iskreni prijatelj

Dr. Razlag.

V Bréžicah 14. septembra 1875.“

V dan 5. septembra t. l. je zasél knezoškofjski préstol ljubljanski veleučeni gospod dr. J. Zl. Pogačar. Dr. Razlag me je razvnel, naj napišem temu čestitemu možu kako „poslávilo“. Storil sem to v popolno zadovoljnost svojemu pokrovitelju. Poznejše mi je pisal, naj mu pošljem „pastírski list“ novega knezoškofa, ó čemer se mi je potem zahvalil.

Tretje pismo je takóvo:

„Dragi prijatelj!

Za vaš god vam pošiljam svoje iskrene čestitke, naj vas Bog ohrani še mnogo let zadovoljnega in potpežljivega, da še več slovstvenó delate za národ in mladino vzpodbujate, na katero pri nas malokdó pomisli, ako tudi jej je

raj povžite, in on néma novcev, da bi sebi in svojej živini kupil potrebnih stvari, ker si najmarljivejši posestniki, izlasti tisti, katere je nesreča bila zadela tudi leta 1873, niso še mogli preskrbeti zalog za prihodnje slabe čase.

Prebivalci teh zadnjih pokrajin so nesrečo leta 1873 ravno tako moško prenašali, oni nikakor niso obupavši delati nehali, temveč so marljivo vse storili, da si stanje izboljšajo, — vendar ves njih trud je bil brez vspeha, kajti poslé leta 1873 je zdaj pobila toča, zdaj je zmrzovalo in bila je vedno veseskozi slaba letina. Toda po tem zadnjem udarci je kmetovallec ves obupen in ne vé, kaj mu je početi.

Za trdno se nadejamo, da nam slav. deželna vlada kaj pomore v tej silnej potrebi in se jej zatorej toplo priporočamo!

Iz Gradača 10. junija. [Izv. dop.] V tretje gre rado, pravi pregovor, in za to mislim, da bode imelo tudi sl. uredništvo „Slov. Nar.“ še s tretjim dopisom „post festum“ potrpljenje, izlasti ker je le zadnji doziv onega lepega shoda v Müzzuschlagu.

Tri resne besede samo osmeljujem se reči vam, predragi kolegi „Slovenije“ in „Triglava“, ki ste se udeležili tega shoda, na spomin onih veličastnih ur, ki smo jih navdušeno prebili skupaj. Resne besede, pravim, ker je imel izlet pri vsem veselji vendar, kakor smo tudi hoteli. vseskozi resen značaj:

Prvo, da se ti dve društvi, ki zastopata slovensko dijaštvo višjih šol, ki sta se sedaj prvokrat pobratili, tudi dalje krepko držita jednega in istega smotra, resnega smotra: popolnoma izobraževati in utrjevati narodni značaj v mladini slovenske na tujem, zbirati jo k pouku in vaditi jo resnega dela, da bode opravičila upanje, koje stavi nanjo domovina, da se ne bode „brez jadra brez krmila“ pogrezala v neždravo razprostirajoči se „kozmpolitizem“, kakeršen ne prija denašnjim resnim časom Slovenstva.

Drugo, da nam vsem — ne le sedaj, marveč do konca dnij — sveta ostane ona prisega, ki smo jo prisegali pod milim nebom, na potujčenej zemlji — grobovih svojih slovenskih očakov: da bodemo živa meja proti navalom nenasitenega tujca, da mora iti čez naše grobove, ako hoče priti v našo sveto domovino! Spominjajmo se prič iz vseh rodov slovanskih! Spominjajmo se posebno onega moža, za kojega so srca mla-

pri pomanjkljivej domačej vzgoji trebé pouka. — Ker sedaj nastopajo lepši dnevi, se le dajte voziti na čisti zrak ter obljubite vozniku potrebno plačilo; kadar se mu nabere več goldinarjev, vam hočem jih jaz poslati. Ako ne pridete na čisti zrak, se vaše zdravje mora vedno bolj shujšati, zatorej ne odlašajte.

Ako mi spet kaj pišete, naznanite mi, zakaj sta profesorja P. in W. iz matičnega odbora stopila. Radoveden sem, kateri razlogi so bili za ta dva odbornika, ker je pri vseh drugih izstopivših laglje razlogov najti.

Tudi moje zdravje še nij popolnoma okrepčano, ker sem predolgo pil smrdéčo ljubljansko vodo, zatorej je še moj želodec vedno nekoliko slab, pa nádejam se, da se to leto popolnoma okrepčam, ker sem večje sitnosti, hválo Bogú, uže prebil.

Lepó vas pozdravlja
vaš

stari prijatelj
Dr. Razlag.

V Bréžicah 13. marca 1877.“

(Konec prih.)

dine slovenske polna ljubezni, onega moža, ki je z milim, prosečim očesom tiho zrl na naš navdušeni številni zbor, onega moža, ki je nekđaj pel:

„V prihodnost se oziraj ti mladina,
Naš čas mineva, bliža čas se tvoj;
Nad vse ti sveta bodi domovina,
Za nje pravice boja se ne boj!
Um naj povsod dejanje tvoje vodi,
Vodnik pa umu blage sreče bodi!“

Tretje, da se zavedamo res vedno tudi prave slovanske ideje, ki se je ravno pri tem shodu od vseh strani povdarjala. Bodimo nje pravi zastopniki s tem, da smatramo svoje rodne brate slovanske jedinimi prijatelji, s kojimi se nam je veseliti in žalovati, in da se svoje strani po mogočnosti ukrepimo in probudimo svoj domači toliko nadarjeni narod, da ga bodo starejši in mogočnejši bratje s ponosom imenovali svojega čilega mlajšega brata in čvrstega zaveznika. Tu naj bode vsak na svojem mestu, če tudi se mu bode morebiti kedaj zapretilo: „zwanzig Meilen von der windischen Mark“! Spominjajmo se takrat besed visokospoštovanega moža, ki je bival mej nami kot pravi mučenik naše narodne ideje, besed, ki so morale vsakomu potresati srce v prsih. Tedaj pokazimo tudi pozneje, „da strašljivca v celem nij imel števili“! Pokazimo tedaj svetu, da Slovenija nij dežela izdajic in renegatov, marveč dežela značajev, ki morajo biti jedino prava podlaga vsakej dobri in trdni državi!

Da bi se k uresničevanju teh krasnih svojih sklepov in nazorov preje ali pozneje, tako v prid svoje ožje preljuje slovenske kakor v prid svoje širje blage avstrijske domovine vsi zvesto sešli, to vsem udom „Slovenije“ in „Triglava“ presčno želi pisatelj L. P.

Domače stvari.

— (Kranjski deželni zbor) ima jutri v ponedeljek dné 14. t. m. ob deseteri uri dopoldne svojo drugo sejo.

— (Za poškodovance po toči) v novomeškem in krškem okraji je kranjski deželni odbor daroval 1500 gl.; za ta denar kupi se oškodovancem raznih žitnih semen. Državni poslanec g. V. Pfeifer je bil namreč uložil poročilo deželnej vladi in deželnemu odboru o velikej škodi, katero je toča učinila, s prošnjo za podporo.

— (Okrajna učiteljska konferenca) za šolski okraj ljubljanski, bode v tukajšnje mestne zbornice dvorani v četrtek dné 24. jun. Pričenja se ob 9. uri dopoldne.

— (Imenovanja.) Mestne blagajnice oficijal g. Vojteh Valenta je imenovan kontrolorjem. — Davkarski adjunkt g. Tavčar je imenovan kontrolorjem, a davkarski praktikant g. A. Milavec adjunktom. Začasni davkarski adjunkt gosp. S. Furlani je stalno umeščen.

— (G. Andrej Einšpieler.) narodni deželnozbornski kandidat koroških Slovencev, je — po beških nemških listov poročilu — dobil pri volitvi v četrtek celó 69 glasov (dakle 8 več, kakor smo včeraj razglašali.) Protikandidat njemu, Rainer, pak je ujel samo ubogih 20 glasov.

— (O mestnega zbora seji), katera je bila minoli petek, prinesemo obširnejše poročilo v prihodnjem listu.

Dunajska borza 12. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)
Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 74 gl. — kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 74 „ 15 „

Zlata renta	89	85
1860 drž. posojilo	132	—
Akcije narodne banke	833	—
Kreditne akcije	281	40
London	117	45
Srebro	—	—
Napol.	9	34
C. kr. cekini	5	58
Državne marke	57	70

Javna zahvala!

Podpisana si šteje v prijetno dolžnost, da gospodu dr. Fr. Illnerju, kateri jo je z veliko spretnostjo in brezplačno ozdravil hude in dolgo trajajoče bolezni v nosu po tem potu izrekati svojo najsrčnejšo zahvalo in imenovanega g. doktorja priporoča p. t. občinstvu.

(271)

T. R.

(268—1)

Razglas.

C. kr. deželna sodnija v Ljubljani je dovolila na prostovoljno prošnjo lastnika belneške graščine, gospoda Feliksa Reya pl. Castelletto, torej brez upliva na pravice vključenih upnikov, javno prodajo delov njegovega v soseski Drtija, v sodnijskem okraji Brdskem ležečega, v deželnej tabli zapisanega posestva Belnek (Wildenegg), in je čas za to in sicer v kraj, kjer leži posestvo, odločila na

dné 21. in 22. junija 1880.

in ako treba v naslednjih dneh vsakokrat dopoldne od 8. do 12. ure in popoldne od 3. do 6. ure, ter je izvršitev te prostovoljne prodaje naročila c. kr. notarskemu substitutu Janko Krsniku kot sodnijskemu komisarju.

Temu razglasu se pristavlja, da se bodo prodajale njive, travniki, paše in gozdi, in sicer vseh skupaj 37 parcelnih oddelkov; potem málin in žaga, in da znašajo kupnine, za katere se bodo ti oddelki v prvič klicali: 6500 gold., 3000 gold., 2600 gold., 1200 gold., 950 gold., 768 gold., 600 gold., 500 gold., 400 gold., 325 gold., 260 gold. in menj do 6 gold. — Vsak kupovalec mora vplačati takoj 10 procentov onega zneska, za katerega se bodo posamezni deli klicali, v roke sodnijskemu komisarju, in lastnik si je pridržal pravico, v 8 dneh prodajo potrditi ali ne.

Natančne pogoje te dražbe pregleda in poizve lahko vsak v notarske pisarni na Brdu. Na Brdu, dné 9. junija 1880.

Janko Krsnik m. p.,
c. kr. notarski substitut.

Bergmanovo

milo za pége,

s katerim se pége na lici odpravljajo popolnem, priporoča po 45 novč. komad lekarnar J. Svoboda na Preširnovem trgu. (136—6)

Kdor hoče

dobro dolensko vino

piti, dobi ga nepopačenega v vinotoču

„pri Dolencu“

(253—5)

na starem trgu št. 11.

Važno za gostilničarje!

Podpisani po zelo nizkej ceni izdelujem vsake velikosti

ledenic (Eiskasten),

v katerih se dajo dobro hraniti pivo in jedi. Vnanja naročila izvršujem takoj in točno.

Janez Podkrajšek,

(110—13)

v Ljubljani, v Trnovem hiš. št. 19.

Najizvrstnejši, sploh priznani

cement iz Laškega trga

(Tüffrer-Cement)

na drobno in debelo se dobi v

Ahčinovej prodajalnici,

v reduti, sv. Florijana ulice.

Ravno tam se dobi tudi

(258—2)

Perlmooser Portland-Cement

na drobno in debelo in prav ceno.

Tujci.

12 junija:

Pri Slonu: Doppler iz Linca. — Donemillo iz Novega mesta. — Lippert iz Logatca.

Pri Malléti: Kundegraber iz Grada. — Plank iz Dunaja. — Pfeifer iz Krškega. — Friedman iz Dunaja. — Baron Madota iz Linca. — Deutsch iz Pešte. — Andrušek, Maurer iz Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Schwarz, Löwy iz Grada.

Cenilnik rudninskih vodá

lekarne Piccoli k „angelju“

v Ljubljani, na dunajske cesti.

(108—17)

Carlsbader Mühlbrunn, 1 sklenica	—	gld. 40 kr.
„Sprudelsalz, „	1	„ — „
Friedrichshaller Bitterwasser, 1 sklenica	—	„ 35 „
Giesshübl-Puchsteiner Sauerbrunn, 1 velika sklenica	—	„ 40 „
Gleichenberger Constantinquelle, 1 sklenica	—	„ 25 „
Haller Jodquelle, 1 sklenica	—	„ 35 „
Marienbader Kreuzbrunn, 1 sklenica	—	„ 35 „
Meerwasser-Mutterlauge, za pripravo morskih kopelj, 1 sklenica	—	„ 40 „
Ofner Rakozyquelle, 1 sklenica	—	„ 20 „
Preblauer Sauerbrunn, 1 sklenica	—	„ 18 „
Selters-wasser, 1 sklenica	—	„ 30 „

Naročila se izvršujejo točno proti poštnemu povzetju.

Svarjenje.

Gospodom fabrikantom, trgovcem in kupcem ponarejenih šivalnih strojev javljamo, da povsodi one stroje in strojne dele sodnijski zasežemo, kateri kakor koli nosijo naše ime

„HOWE“

ali naše uknjižene trgovinske marke. Samo mi imamo pravico svojim izdelkom dajati ime (261—2)

The HOWE Mach. Co. Ltd.

Victoria-Street London.

Direktor:

H. SCHOTT
na Dunaji.

Zastopnik:

Fran Detter
v Ljubljani.

Gold. 8.

platnena obleka.

Gold. 4.

lister-sako, rujav ali črn.

Gold. 7.

platnena oprava.

Gold. 5.

platnena spalna suknja.

Gold. 2 do 7.

platnena obleka za dečke in deklice,

(velikosti od 2 let počenshi),

pri

(267—1)

M. Neumann-u,

Ljubljana, Slonove ulice št. 11.

„AVSTRIJA“

vzajemno zavarovalno društvo na človeško življenje
na DUNAJI,

ustanovljena leta 1860,

zavaruje na človeško življenje po najnižjih tarifah in po raznih načinih: da izplača zavarovani znesek po smrti zavarovančevej, kadarkoli se primeri, ali kadar doseže zavarovane določeno starost (otrokom doto) itd. itd. — Plačuje se celo-, pol-, četrtletno ali tudi mesečno. Za male krajarje vsakdo lahko svojim primerno veliko svoto zagotovi.

Tarife in pojasnila, tudi pismeno, dajemo brezplačno.

Nadzorništvo „AVSTRIJE“ v Ljubljani:

Ign. Valentinčič,

nadzornik.

(269—1)

Pisarna: sv. Petra cesta št. 73 nova.

Javna zahvala.

Ravno pred letom dnij sem se bil s svojo soprogo pri vzajemnej zavarovalnici „AVSTRIJI“, oziroma pri nje zastopniku g. Ign. Valentinčiču v Ljubljani za zdatno svoto na življenje zavaroval, in žal! uže mi je umrla soproga. „AVSTRIJA“ mi je pak uže denes po svojem zastopniku g. Ign. Valentinčiču izplačala vso zavarovano svoto.

Za tako naglo in vestno izplačanje se v prvej vrsti

ravnateljstvu „AVSTRIJE“,

a posebno tudi nje zastopniku v Ljubljani, gospodu

Ign. Valentinčiču,

ki mi je pri vsej stvari preprijazno posredoval — najsrčneje očitno zahvaljujem in „AVSTRIJO“ vsacemu, kdor se na življenje zavarovati želi, najtopleje priporočam. (270)

V Šiški nad Ljubljano, dne 19. maja 1880.

Anton Kvas.

Fotografičen atelier.

Visokočestitemu p. n. občinstvu imam čast naznanjati, da je čisto popravljeni in z elegantnimi čakalnicami oskrbljeni

fotografični atelier v hôtelu „pri Slonu“

od dne 17. majnika odprt.

Jaz prevzemam vsa dela, ki spadajo v fotografijo, izdelujem portrete in skupine v visitnej, kabinetnej in vsakej velikosti, kakor si kdo želi; slike človeške velikosti po vposlanih visitnih fotografijah, črno ali pa izmalano in sieer p. polnem umetljniški. Priporočam se za fotografiranje mrtvecev, poslopj, industrijskih rečij, živih živalij, okolice itd. po nizkej ceni.

Fotografuje se vsak dan od 8. do 5. ure, a pomnim, da je najboljšje oblačno vreme, razen pri fotografovanji otrok.

Cena visitnih slik: od 4 do 7 gld. za 12 komadov.

Uljudno prosi obilnih naročeb

A. Lobenwein,

(226—5)

fotograf v Ljubljani, Celovec in Beljaku.

Zoper

giht in revmatizem,

da se z njim namaže, je mnogostransko skušeno zdravilo
ces. kralj. izklj. priv. Wilhelmov rastlinski sedativ

„BASSORIN“

od

Fran Wilhelma, lekarja v Neunkirchenu,

jedino, katero je visok c. kr. zdravstveni urad preiskal in potem odličilo nj. veličanstvo cesar Fran Josip I. z izključivim privilegijem.

To sredstvo je priredok, kateri, ako se z njim namaže, čini pomirovalno, dobro, olajšujoče v slabosti na živcih, bolečinah na živcih, živčnih boleznih, telesnej slabosti, revmatičnem živčnem trganji po udih, zoper revmatizem, trganje po udih, bolečine v mišicah, zoper bolečine na obrazu in po udih, giht, revmatizem, glavobol, omotico, šumenje po ušesih, bolečine v križi, zoper slabost udov, posebno pri dolgem potovanji (vojakom, gozdarjem) zoper zbadanje ob straneh, nervozne bolezni vsake vrste, tudi zoper zastarel revmatizem.

Jedna bučica z zdravniškim navodom stane 1 gl. a. v. Za kolek in zavoj 20 kr. posebe.

Prodaje tudi:

(526—15)

V Ljubljani: Peter Lassnik.